

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **R. U.**
bytem X
zastoupen Mgr. Jiřím Weiglem, advokátem
sídlem Pražská 530/21, 276 01 Mělník

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2022, č. j. 110808/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Průběh správního řízení

1. Dne 8. 4. 2020 žalobce oznámil Městskému úřadu Klecany (dále „městský úřad“) provádění udržovacích prací spočívajících v obnově oplocení a úpravě studny s tím, že na jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

- pozemku parc. č. XA v katastrálním území X je hluboká studna, kterou je třeba zakrýt. Dne 15. 4. 2020 žalobce dále požádal „o *udržovací práce na pozemku parc. XA*“, což zdůvodnil tím, že se na pozemku nachází srub v havarijním stavu, který je nutné zabezpečit.
2. Městský úřad v případě obou podání rozhodl o projednání záměru v územním řízení, a pro nedoplnění podkladů usneseními ze dne 30. 7. 2020 obě řízení pravomocně zastavil. Dne 28. 7. 2020 městský úřad žalobce vyzval k okamžitému ukončení stavebních prací podle § 134 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
 3. Podáním ze dne 12. 8. 2020 žalobce požádal městský úřad o udržovací dostavbu chat a chybějícího plotu na pozemku XA. Opět uvedl, že se na pozemku nachází hluboká studna, kterou je nutné zakrýt.
 4. Městský úřad s žalobcem zahájil dne 26. 8. 2020 řízení o odstranění stavby *nepovolené rozestavěné stavby na pozemku (dle KN lesní pozemek přírodní rezervace)* podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Tuto stavbu popsal jako dvě rozestavěné chaty, oplocení, betonové přístupové schodiště a rozestavěná stavba odpadního potrubí. Současně nařídil jednání na 6. 10. 2020.
 5. Dne 31. 8. 2020 žalobce požádal o provizorní zabezpečení na pozemku, protože do chat zatéká a může dojít k velkým škodám.
 6. Dne 30. 9. 2020 žalobce požádal o přeložení nařízeného termínu ústního jednání z 6. 10., čemuž městský úřad vyhověl a změnil termín na 8. 10. 2020.
 7. Dne 8. 10. 2020 se konalo šetření na místě. Žalobce při jednání uvedl, že stavba existovala na obou místech, byly to chudinské baráčky. Městský úřad při jednání zjistil, že žalobce ve stavbě pokračuje navzdory výzvě městského úřadu. Proto žalobci nařídil okamžité zastavení stavebních prací. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 6. 2021.
 8. Dne 16. 10. 2020 žalobce požádal o dodatečné povolení stavby chat. K žádosti však nepřiložil požadované podklady, proto městský úřad usnesením ze dne 26. 10. 2020 řízení o žádosti zastavil. Usnesení nabylo právní moci dne 8. 2. 2021.
 9. Městský úřad rozhodnutím ze dne 26. 10. 2020 nařídil odstranění výše uvedené stavby.
 10. Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2021 žalovaný rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.
 11. Městský úřad následně nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě na 5. 10. 2021.
 12. Žalobce podáním ze dne 30. 9. 2021 městskému úřadu sdělil, že dne 29. 9. 2021 podal (druhou) žádost o dodatečné povolení stavby. Proto podle něj měl městský úřad řízení o odstranění stavby přerušit a nařízené jednání zrušit.
 13. Městský úřad přesto dne 5. 10. 2021 realizoval zmíněné jednání na místě. Součástí správního spisu jsou fotografie stavby pořízené při tomto jednání. Žalobce se jednání nezúčastnil.

14. Usnesením ze dne 21. 10. 2021 městský úřad řízení o žádosti žalobce ze dne 29. 9. 2021 zastavil, neboť ani druhá žádost o dodatečné povolení stavby neobsahovala žádné doklady a projektovou dokumentaci.
15. Dne 2. 11. 2021 se konalo další místní šetření, jehož se žalobce taktéž nezúčastnil. Součástí správního spisu jsou fotografie stavby pořízené při tomto šetření.
16. Rozhodnutím ze dne 5. 5. 2022, č. j. 4693/2022 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), městský úřad nařídil žalobci podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstranění obou rekreačních chat, jejichž umístění a popis specifikoval ve výroku.
17. V odůvodnění městský úřad konstatoval, že v řízení bylo zjištěno, že stavba je umístěna na pozemku, který je součástí přírodní památky Kaňon Vltavy u Sedlce, na němž nelze tyto druhy staveb umístit dle územního plánu Zdib, navíc jde o lesní pozemek v nezastavitelném a navíc záplavovém území. Stavba tedy nemohla být dodatečně povolena. Fotografie pořízené při místním šetření prokazují, že jde o novostavby. Z dřívějšího ohledání pozemku dne 21. 10. 2014 městský úřad měl zjištěno, že na pozemku žádné stavby chat ani jejich pozůstatky nebyly. Pokud byly někdy nějaké stavby na pozemku umístěny před povodněmi v letech 2002 a 2010, nebyly nikdy nepovoleny. Přílohou rozhodnutí je zaměření staveb Ing. Kateřinou Josefusovou z listopadu 2021.
18. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. V něm namítl, že jeho stavební záměr nevyžaduje územní rozhodnutí ani stavební povolení. Žalobce provedl pouze údržbu ve smyslu § 79 odst. 5 stavebního zákona. Ve vztahu ke stavebnímu povolení měl žalobce za to, že stačilo pouhé ohlášení záměru, což učinil. Žalobce jednoznačně deklaroval, že jeho ohlášeným záměrem je provedení rekonstrukčních prací u dvou historicky existujících rekreačních chat. Dále namítl, že správní orgány pomohly legalizovat rekreační objekty v okolí. Měl legitimní očekávání, že budou stejným způsobem postupovat i ve vztahu k němu. Nesouhlasil ani se zaměřením Ing. Josefusové. Měl totiž za to, že se chaty nenacházejí v přírodní rezervaci ani záplavové oblasti. Jeho záměrem bylo vytvořit klidovou zónu s minimem zásahů. Městský úřad měl povinnost podle § 129 odst. 2 stavebního zákona řízení o odstranění stavby přerušit z důvodu druhé žádosti žalobce, podané dne 30. 9. 2021, o dodatečné povolení stavby.
19. Shora uvedeným rozhodnutím ze dne 13. 9. 2022 (dále „napadené rozhodnutí“) žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění konstatoval, že neshledal vady, pro které by bylo na místě prvostupňové rozhodnutí změnit či zrušit. Žalovaný uvedl, že se protiprávním jednáním žalobce zabýval již vícekrát a odkázal na svá rozhodnutí ze dne 8. 6. 2021 a ze dne 1. 6. 2022. Dále zrekapituloval průběh tohoto i souvisejících správních řízení. Žalovaný dále uvedl, že se nezachoval žádný z prvků dlouhodobé životnosti původních staveb (zde odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 3. 2001, sp. zn. II. ÚS 244/98), a tudíž stavbu, kterou žalobce zrealizoval, nelze považovat za změnu dokončené stavby ve smyslu § 2 odst. 5 stavebního zákona, nýbrž za nahrazení stavby zcela novou, byť postavenou na stejném místě. V tomto ohledu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 19. 4. 2013, č. j. 8 As 31/2007-165, podle něhož odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu.

Obdobně žalovaný citoval z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 1994, sp. zn. 3 Cdo 95/92. Žalovaný dovodil, že stavbu tak bylo nutné posuzovat jako novostavbu. Z doložených fotografií založených ve správním spise je prokazatelné, že jde o zděné novostavby o dvou nadzemních podlažích s osazenými plastovými okny. V žádném případě nejde o vnitřní rekonstrukci již existujících objektů, jak tvrdil žalobce. Dále žalovaný odkázal na stanoviska Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav a svého odboru životního prostředí.

Shrnutí žaloby

20. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
21. V jejím úvodu žalobce tvrdí, že obě chaty se na předmětném pozemku nacházely historicky. Několik desetiletí zde byl kamenolom, v jehož okolí se nacházelo mnoho budov nejspíše z druhé poloviny 19. století. Žalobce městskému úřadu doložil, že obě chaty existovaly před započítím stavebních prací žalobce. Chaty byly sice opakovaně zasaženy povodněmi, to však bez dalšího neznamena, že zanikly. Chaty měly betonové základy se zachovalým kamenným obvodovým zdívem. Zachovala se z nich torza obvodových zdí, přetrvala betonová schodiště, jímky, studna, betonové terasy a jezírka. Vedle chat žalobce se v oblasti nachází řada dalších již zrenovovaných chat. Některé jsou situovány ještě blíže krajinnému prostoru Vltavské skály. Úmyslem žalobce je vybudování odpočinkové zóny s minimem zásahů a bez narušení rezervace. Na pozemku se dříve nacházela černá skládka, kterou žalobce po zakoupení pozemku zlikvidoval a místo vyčistil. Vybuvoval zde na své náklady posezení pro veřejnost.
22. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nezákonné, neboť je (i.) nedostatečně odůvodněné, (ii.) řízení před městským úřadem proběhlo nezákonně a (iii.) rekonstrukce chat nevyžadovala stavební povolení.
23. Podle žalobce se žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně nevyrovnal s jeho odvolacími námitkami. Žalovaný jen převzal závěry městského úřadu, aniž by svoje úvahy alespoň rámcově zdůvodnil.
24. Žalobce započal s rekonstrukcí v dobré víře, že nevyžaduje stavební povolení či ohlášení. V době, kdy pozemek vyčistil a měl hotovou hrubou stavbu, mu městský úřad nařídil okamžité zastavení prací. Žalobce očekával vstřícný přístup ze strany správních orgánů. Ty však zahájily řízení o odstranění stavby. Proto žalobce požádal o její dodatečné povolení, ač byl přesvědčen, že jej nepotřebuje. Městský úřad řízení o žádosti žalobce obratem zastavil a provedl kontrolní prohlídku stavby bez přítomnosti žalobce. Žalobce následně podal další žádost o dodatečné povolení stavby. V této situaci měl podle něj stavební úřad podle § 129 odst. 2 stavebního zákona povinnost řízení o odstranění stavby přerušit a vést řízení o (druhé) žádosti žalobce. To však městský úřad neučinil a v rámci řízení o odstranění stavby, které však měl přerušit, provedl dne 5. 10. 2021 kontrolní prohlídku. Žalobce se z místních šetření omlouval, neboť vrcholila pandemie onemocnění COVID-19. Správní orgány podle něj postupovaly nestandardně a překvapivě.

25. Žalobce připomíná, že opakovaně napadal i podklady napadeného rozhodnutí (závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 22. 10. 2021 a podkladový přípis orgánu ochrany lesa ze dne 27. 12. 2021). Zpochybnil zaměření staveb provedené Ing. Josefusovou. Nesouhlasí totiž s tím, že by se chaty nacházely v přírodní rezervaci či v záplavovém území. Ostatně rezervace byla v minulosti úmyslně vytýčená tak, aby do ní chaty zahrnuty nebyly. Chaty nenaruší ani ochranný pás letiště či komunikačního vedení. Žalobce poukazuje na to, že stavby sousedů byly o několik let dříve bez problémů legalizovány.
26. Dále žalobce namítá, že se správní orgány nevyrovnaly s otázkou, zdali vůbec rekonstrukce chat vyžadovala správní rozhodnutí. Podle žalobce nikoliv, neboť nešlo o nové chaty, ale o rekonstrukci chat stávajících. Odkazuje přitom na § 79 odst. 5 a § 3 odst. 4 stavebního zákona. Charakter jím provedených udržovacích prací u již realizovaných stavebních objektů nevyžadoval územní rozhodnutí. Pokud jde o stavební povolení, žalobce udržovací práce řádně ohlásil podle § 104 odst. 1 písm. a) a § 104 odst. 2 stavebního zákona.
27. Pokud správní orgány dovodily, že nešlo o rekonstrukci, pak žalobce zdůrazňuje, že chaty stojí na základech původních chat, jsou tak totožné z hlediska svého umístění i parametrů prvního podlaží. Nejde o případ, kdy by žalobce odstranil stavbu až k základům a na jejím místě vybudoval novou stavbu. Nešlo o odstranění částí původní stavby, ale o rekonstrukci existujících objektů. Vliv stavby na přírodní rezervaci je minimální.

Vyjádření žalovaného

28. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že od roku 2020 vede několik správních řízení, jejichž předmětem je snaha žalobce o legalizaci černých staveb v záplavovém území, které se navíc nacházejí v evropsky významné lokalitě.
29. Žalobce od počátku postupoval v rozporu s právní úpravou a v nepovolené stavbě pokračoval navzdory rozhodnutím městského úřadu. Sotva tak mohl postupovat v dobré víře. Žalobce záměr prováděl bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Proto dne 28. 7. 2020 vyzval žalobce k bezodkladnému zastavení prací. Městský úřad prověřil existenci dokladů týkajících se staveb na pozemku, ale žádné nedohledal. Žalobce taktéž žádné nepředložil. Dne 8. 10. 2020 městský úřad zjistil, že žalobce pokračuje ve stavebních pracích. Žalobce požádal dne 16. 10. 2020 o dodatečné povolení stavby, řízení o této žádosti však bylo zastaveno, neboť žalobce nepředložil požadovanou projektovou dokumentaci. Dne 30. 9. 2021 žalobce opětovně požádal o dodatečné povolení stavby.
30. Podle žalovaného nebyl při realizaci staveb zachován žádný z prvků dlouhodobé životnosti původní stavby, a tudíž stavbu nelze považovat za změnu dokončené stavby ve smyslu § 2 odst. 5 stavebního zákona, nýbrž za nahrazení původní stavby novou. Z fotografií založených ve správním spise je patrné, že se jedná o zděné novostavby o 2 nadzemních podlažích s osazenými plastovými okny. Nejde pouze o vnitřní rekonstrukci existujících objektů.

Posouzení věci soudem

31. Soud ověřil, že žaloba byla podaná včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování

žalovaného.

32. Žaloba není důvodná.

33. Žalobce (podobně jako v žalobě ve věci dodatečného povolení stavby) namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval zejména v tom, že se žalovaný ztotožnil se závěry městského úřadu, aniž by sám své rozhodnutí odůvodnil. Podle soudu není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 11. 10. 2024, č. j. 6 As 314/2023-38, kterým zamítl kasační stížnost žalobce ve věci dodatečného povolení stavby, v samotném ztotožnění se s postupem stavebního úřadu nelze spatřovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, neboť pro účely soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v téže věci jeden celek (viz jeho odst. 14 a tam odkazovaná judikatura). Nadto žalovaný nezůstal u pouhého odkazu na prvostupňové rozhodnutí, ale současně v napadeném rozhodnutí dostatečně vysvětlil, proč odvolání žalobce zamítl. Mimo jiné odkázal na konkrétní rozhodnutí Ústavního soudu, NSS a Vrchního soudu v Praze, s jejichž pomocí vysvětlil, proč stavbu ve shodě s městským úřadem považoval za novou stavbu, vyžadující příslušný úkon stavebního úřadu, třebaže byla postavena na stejném místě (zejm. str. 5–6 napadeného rozhodnutí). Dále odkázal na fotografie založené ve spise, které podle žalovaného taktéž prokazují, že jde o zděné novostavby, nikoliv o vnitřní rekonstrukci, jak tvrdil žalobce. Popsal též průběh souvisejících správních řízení a výsledky místních šetření, které jsou ve věci relevantní. Poukázal též na vyžádaná stanoviska Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav a svého odboru životního prostředí.

34. Správní orgány též ve svých rozhodnutích vysvětlily, proč nepřerušily řízení o odstranění stavby a konaly dne 5. 10. 2021 další kontrolní prohlídku v situaci, kdy žalobce krátce předtím podal druhou žádost o dodatečné povolení stavby. Na str. 3–4 prvostupňového rozhodnutí městský úřad zdůraznil, že k této žádosti nebyly přiloženy zákonem vyžadované podklady, tudíž bylo na místě řízení o dodatečném povolení stavby bez dalšího zastavit podle § 110 odst. 4 stavebního zákona. S tím se žalovaný ztotožnil na str. 6 napadeného rozhodnutí, kde odkázal na téže ustanovení s tím, že takto vadnou žádost stavební úřad ani neprojedná a řízení zastaví. Není tedy pravda, že by správní orgány žalobci nevysvětlily, proč městský úřad vykonával úkony v řízení o odstranění stavby (prohlídku) v době, kdy mělo být podle mínění žalobce toto řízení přerušeno (str. 4–5 žaloby). Soud tak konstatuje, že napadené rozhodnutí je dostatečně přezkoumatelné a může být podrobena věcnému soudnímu přezkumu.

35. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona „[s]tavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena“.

36. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona „[s]tavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o

odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti“ (...).

37. Soud úvodem věcného posouzení zdůrazňuje, že řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná řízení, byť jsou spolu v určitých ohledech významně provázána. V každém z těchto řízení však stavební úřad zkoumá naplnění odlišných zákonných podmínek. V řízení o odstranění stavby je stavební úřad oprávněn posuzovat pouze to, zda je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazujícího anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena. V tomto řízení stavební úřad nemá žádné diskreční oprávnění. Z toho současně vyplývá, že v řízení o odstranění stavby nejsou již jakkoli relevantní námitky týkající se toho, zda stavba mohla či měla být dodatečně povolena, např. tvrzená dobrá víra při realizaci stavby nebo námitky, že stavba není v rozporu s veřejným zájmem či územně plánovací dokumentací (viz např. rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48).
38. Ve věci je přitom nesporné, že stavba dodatečně povolena nebyla.
39. V tomto ohledu soud připomíná, že řízení o první žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby ze dne 16. 10. 2020 bylo pravomocně zastaveno usnesením ze dne 26. 10. 2020, které nabylo právní moci dne 8. 2. 2021.
40. Též řízení o druhé žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby ze dne 29. 9. 2021 bylo pravomocně zastaveno, a to usnesením městského úřadu ze dne 21. 10. 2021, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 6. 2022. Žalobu podanou žalobcem proti tomuto rozhodnutí zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 16. 10. 2023, č. j. 54 A 68/2022-36. Kasační stížnost žalobce byla zamítnuta již výše zmíněným rozsudkem NSS ze dne 11. 10. 2024, č. j. 6 As 314/2023-38.
41. Není tedy sporu o naplnění druhé části hypotézy § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tedy že „stavba nebyla dodatečně povolena“.
42. Z první části citovaného ustanovení však plyne ještě další podmínka, která musí být naplněna, aby bylo možné rozhodnout o odstranění stavby, a to že stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem. Pokud stavba žádný takový úkon nevyžadovala, není důvod k jejímu odstranění (viz např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2020, č. j. 43 A 126/2018-48).
43. Proto je v tomto řízení relevantní argumentace žalobce, že stavba nevyžadovala územní rozhodnutí ani stavební povolení (srov. také citovaný rozsudek NSS č. j. 6 As 314/2023-38, odst. 16). Důvodná však není.
44. Soud nejprve podotýká, že žalobce tuto námitku uplatnil v odvolání, přičemž žalovaný na ni věcně reagoval na str. 5–6 napadeného rozhodnutí, kde odůvodnil, proč měl za to, že stavba příslušný úkon vyžadovala. Jak již soud předeslal, napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, a to ani v tomto dílčím ohledu.
45. Žalobce v této souvislosti namítá, že šlo o udržovací práce u historických chat ve smyslu § 79 odst. 5 a § 3 odst. 4 stavebního zákona.

46. Podle § 79 odst. 5 rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavební úpravy a udržovací práce. Podle § 3 odst. 4 stavebního zákona se údržbou rozumějí práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost.
47. Již z fotografií založených ve spise je zcela zjevné, že o žádné udržovací práce nešlo. Na pozemku se nacházejí dvě samostatně stojící rekreační chaty: jedna se dvěma nadzemními podlažími, zastavěnou plochou 58 m² a výškou od upraveného terénu 8,13 – 5,65 m, s konstrukcí vyžděnou z betonových tvárnic, dřevěnou stropní konstrukcí a pultovou střechou s plechovou krytinou; druhá s přízemím a využitelným podkrovním se zastavěnou plochou 32 m², výškou stavby od upraveného terénu 6,38 – 4,8m, s konstrukcí z betonových tvárnic, dřevěnou stropní konstrukcí a sedlovou střechou se skládanou krytinou (zde soud vychází z popisu ve výroku prvostupňového rozhodnutí, proti němuž žalobce nic nenamítal).
48. Z ničeho přitom nevyplývá, že by se stavby těchto parametrů v místě dříve nacházely a že by kdy byly povoleny. Průběh pokračujících stavebních prací (a zjevně nikoli pouze udržovacích prací) je patrný i na základě porovnání fotografií z šetření, která byla v místě opakovaně prováděna, a protokolů z nich. Tyto práce, kdy žalobce fakticky postavil dvě zcela nové chaty, rozhodně nelze označit za udržovací práce. Těmi se rozumí v podstatě běžně prováděné opravy, kterými se nemění poměry a vzhled stavby a nezasahuje se jimi do nosných konstrukcí (rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2009, č. j. 1 As 35/2009-69). Ostatně i žalobce v žalobě připouští, že se z dříve existujících chatek dochovala pouze jejich torza; čili ani on vlastně netvrdí, že by bezprostředně před započatím sporných prací v místě stály chaty o nynějších parametrech, které by on pouze udržoval. Jak přitom správně podotkl žalovaný v napadeném rozhodnutí, ani (případně) využití torza původních staveb k realizaci nové stavby nelze považovat za stavební úpravu či udržovací práce (viz nejen žalovaným citovaný rozsudek č. j. 8 As 31/2007-165, ale též na něj navazující judikaturu NSS, např. rozsudky ze dne 21. 1. 2021, č. j. 7 As 216/2019-32, odst. 19, a ze dne 28. 5. 2021, č. j. 2 As 233/2019-50, odst. 22).
49. Argumentace žalobce, že stavba nevyžadovala rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas podle § 79 odst. 5 stavebního zákona tak není důvodná. Stejně tak stavba nespadá (a žalobce to ani netvrdí) pod některou z výjimek podle § 79 odst. 2 stavebního zákona. Stavba tedy vyžadovala rozhodnutí o umístění stavby nebo územní souhlas (§ 76 odst. 1 stavebního zákona), který ale udělen nebyl. A jak vyplývá z výše uvedeného, žalobci nebylo vydáno ani dodatečné povolení, které by v příslušném rozsahu územní rozhodnutí nahradilo (§ 129 odst. 3 stavebního zákona). Tím pádem je splněna i druhá z podmínek k nařízení odstranění stavby vyplývajících z § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tedy že stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem.
50. K námitce žalobce, že udržovací práce řádně ohlásil podle § 104 odst. 1 písm. a) a § 104 odst. 2 stavebního zákona soud pro úplnost dodává, že jednak nešlo o udržovací práce, jak je vysvětleno výše, jednak strohá podání žalobce založená ve správním spise nesplňují náležitosti ohlášení stanovené v § 105 stavebního zákona a konečně žalobci nikdy nebyl udělen souhlas stavebního úřadu podle § 106 stavebního zákona, který by jej popřípadě opravňoval k zahájení stavebních prací. V dané situaci nemohl být žalobce v dobré víře, jak

bez dalšího tvrdí v žalobě, když bez jakéhokoli rozhodnutí či jiného úkonu stavebního úřadu započal se stavebními pracemi. Naopak ze správního spisu vyplývá, že žalobce městský úřad ignoroval, když navzdory výzvě k okamžitému zastavení prací obě chaty prakticky dostavěl.

51. Pokud jde o námitku žalobce, že správní orgány pochybily, že řízení o odstranění stavby nepřerušily v rozporu s § 129 odst. 2 stavebního zákona z důvodu podání druhé žádosti žalobce o její dodatečné povolení dne 29. 9. 2021, tedy více než po roce od zahájení řízení o odstranění stavby, ani s ní se soud neztotožnil. Povinnost přerušit řízení podle citovaného ustanovení se vztahuje pouze na žádosti podané v třicetidenní zákonné lhůtě, jak vyplývá z četné judikatury správních soudů (viz např. rozsudky NSS ze dne 6. 5. 2020, č. j. 10 As 407/2019-41, odst. 22–23, Krajského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2024, č. j. 51 A 99/2022-60, Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 16. 3. 2021, č. j. 65 A 67/2020-76, odst. 27–28, a jeho závěry potvrzující rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2021, č. j. 7 As 108/2021-54).
52. Důvodná není ani námitka, že některé chaty v okolí byly dodatečně legalizovány, zatímco žalobci toto v rozporu s jeho legitimním očekáváním umožněno nebylo. Tato námitka by mohla mít určitou relevanci v řízení o dodatečném povolení stavby, kde však žalobce s touto argumentací neuspěl (viz výše citovaný rozsudek č. j. 54 A 68/2022-36, odst. 44). V řízení o odstranění stavby je tato námitka irelevantní (viz též odst. 37 výše); nehledě na to, že ani v tomto řízení žalobce nedoložil žádné takové případy.
53. Soud dodává, že v postupu správních orgánů neshledal žádnou libovůli, nepředvídatelnost či předpojatost vůči žalobci. V situaci, kdy žalobce požádal o změnu termínu místního šetření, mu městský úřad vyhověl (viz odst. 6 výše). Pokud nyní dodatečně omlouvá svoji nepřítomnost při některých místních šetření pandemií COVID-19, tak soud uvádí, že ze správního spisu nevyplývají žádné doložené žádosti žalobce o jejich odročení, kterým by správní orgány v rozporu s právní úpravou nevyhověly.
54. Pokud jde o námitku, že chaty nejsou umístěny v záplavovém území ani v přírodní rezervaci, jak měla podle žalobce Ing. Josefusová špatně zaměřit, nejde o námitky relevantní v řízení o odstranění stavby, ale o námitky, které měly, resp. mohly najít své uplatnění v řízení o jejím dodatečném povolení. Totéž platí o tvrzení žalobce, že chaty nenarušují ochranný pás letiště a že jejich vliv na les je minimální a stejně tak o jeho polemice se závěrem orgánu územního plánování, že záměr není pro rozpor s územním plánem přípustný. Pokud jde o jeho obecně vyjádřený nesouhlas s „*podkladovým přípisem orgánu ochrany lesa ze dne 27. 11. 2021, č. j. OŽP-34084/2021-CADAN*“, žalobce měl patrně na mysli přípis Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav ze dne 27. 12. 2021, č. j. MÚBNLSB-OŽP-130886/2021-CADAN, na základě něhož stanovil městský úřad ve výroku III. prvostupňového rozhodnutí některé podmínky pro odstranění stavby. S nimi však žalobce nijak konkrétně nepolemizuje a stejně tak nevznáší žádné konkrétní námitky proti zmíněnému přípisu.
55. Námitky, že žalobce plánoval vybudování odpočinkové zóny, že zlikvidoval černou skládku na pozemku a že vybudoval posezení pro veřejnost, s naplněním zákonných podmínek pro rozhodnutí o odstranění stavby nesouvisejí již vůbec.

Závěr a náklady řízení

56. Soud neshledal uplatněné žalobní námitky důvodnými. Protože současně neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout bez uplatnění námitky, žalobu zamítl pro její nedůvodnost (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
57. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. listopadu 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu